

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leta . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CORTLANDT 2876.
NO. 207. — ŠTEV. 207.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. Under the Act of Congress of March 3, 1879.
NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 5, 1922. — TOREK, 5. SEPTEMERA, 1922.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

KONEC STAVKE V ANTRACITNIH POLJIH

Po dolgem boju so zmagali delavci na celi črti, in da oplešajo svoj poraz, izjavljajo premogarski baroni, da so se vklonili prošnji predsednika Hardinga. — Veljavnost stare plačilne lestvice podaljšana.

Philadelphia, Pa., 2. septembra. — Delodajalci in premogarji v premogovnikih trdga premoga so pozno danes zvezčer sklenili dogovor, ki je napravil konec dolgi stavki v antracitnih premogovnih poljih.

Ljudje se bodo vrnili na delo na temelju starega plačilnega dogovora, ki bo ostal pravomočen do 31. avgusta leta 1923.

Uninski voditelji izjavljajo, da se bodo možje vrnili na delo v ponedeljek, dne 11. septembra.

Dogovor sta objavila zvezna senatorja Pepper in Reed iz Pensylvanije. Dogovor je bil dosežen, ko sta dobili obe prizadeti stranki sporočilo od predsed. Hardinga.

Predsednik je namreč pisal pismo, datirano z dnem 1. septembra, ki se je glasilo:

ŽELODEC TEŽAKA NA PRENESE VODE

Delavski tajnik Davis pravi v svoji najnovejši knjigi, da ne more želodec težaka prenesti vode.

Chicago, Ill., 1. septembra. — Delavski tajnik James J. Davis pravi v svoji novi knjigi, v kateri opisuje svoje življenje, da je pivo za delavce v jeklarnah in toplinah neobhodno potrebno.

Sedanj delavski tajnik je bil sam težak v jeklarnah ter ve natanočno, kaj govorji. V uvodu pravi:

— Želodec ne prenese vode tako dobro kot pivo. Navaja pogovor, ki ga je imel nekdan takozvanim reformatorjem, kateremu je reklo: — Vi gotovo še niste nikdar delali v livarni pri tekoči ruti ter uporabljali pri tem vse silo svojih mišic. Nikdar niste opravljali takega dela in tudi ne verjam, da bi imeli pogum za kaj težka. Vsledtega si tudi ne morete predstavljati stanja moga, ki opravlja tako težka dela v toplinah in jeklarnah. Meni pa je znano in tudi vsem, ki so delali v takih napravah. Ti ljudje čutijo, da ne morejo pititi vode. Stevilni tovariši so mu povedali, da želodec ne prenese vode. Ko jo skuša tak delave popiti, se mu napravi v grlu kot zamašek. Pivo pa lahko piše. Pri takem trdem delu je alkohol, ki ga vsebuje pivo, naravnost blagoslov. Ta alkohol pomiri namreč želodec težko zaposlenega moža ter emociji odhajanje vode v krvni delov.

— Sprejeti so naslednji predlogi:

1. Kontrakt, ki je bil veljaven dne 31. marca 1922, se podaljša do 31. avgusta 1923 ali do 31. marca 1924.

3. Vaša organizacija naj se prene tako.

3. Vaša organizacija naj se tok.

POZIV GOMPERSA NA ORGANIZIRANO DELO

V svojem sporočilu ob prilici delavskega praznika pravi, da morejo le kompaktne organizacije ohraniti svoje.

Washington, D. C., 3. sept. — V svoji proklamaciji ob prilici delavskega praznika izjavlja Samuel Gompers, predsednik Ameri can Federation of Labor, da je slehri boj med kapitalom in delom pokazal, da imajo delave le malo prijateljev izven svojih vrst in da se morajo vsled tega v glavnem zanašati na pomoč iz lastnih vrst ne pa na zunanjega pomoč. Povzal je delave, naj se združijo pod praporji unije ter jim zaklical: — Organizirajte se v strokovne unije!

Stiri leta so sovražniki delave vojevali neizprosen boj proti strokovnemu unionskemu gibanju in delavskemu v splošnem. Tekom tega boja so prista na dan dejstva, katerih ne smemo omalovajevati. Jasno je, da so v tem boju najmanj trpelje delave, ki so najboljše organizirani v svojih strokah. Prav tako jasno je tudi, da so največ trpelje delave, ki so bili neorganizirani, ali pa slabo organizirani, kajti njih plače je kapital krčil ter daljšal njih de lovnega časa.

Organizirani delave so prevedeli to veliko vojno, katero je sile kapitala vojevala proti njim. Pripravljeni so sputiti se v nadaljnji boj, kajti prepričani so, da bo končna zmaga njihova. Neorganizirani delave, ki so bili posameč, če sploh nudijo kak odpor, so razpršeni in brez moči v svoji bitki proti organiziranim delodajalcem.

Izkusnje te štiriletnje protidejavske vojne so prisilile delave do spoznanja, kako popolnoma so navezanji nase v svojem boju, da se vzdrže na površju ter ohra nijo standard življenja kot si ga predstavljajo sami.

PRIVATEN FRANCOSKO-NEMŠKI DOGOVOR.

Berlin, Nemčija, 4. septembra. V industrijskih krogih se je razširila novica, da bo kmalo sklenjen separaten dogovor med Stinnesom in skupino francoskih industrijalcev. S pomočjo tega dogovora nameravaju izdelati znan stveno odobren načrt za rekonstrukcijo opustošenih francoskih ozemelj. Pogajanja so se vršila brez ozira na mnjenje francoske in nemške vlade ter bodo najbrž dovedla do uveljavljanja ko operativnih družb prizadetih francoskih okrajov. Nemške družbe bodo dobavljale stavbinski material na račun te mednarodne zveze industrijalcev.

Izkusnje te štiriletnje protidejavske vojne so prisilile delave do spoznanja, kako popolnoma so navezanji nase v svojem boju, da se vzdrže na površju ter ohra nijo standard življenja kot si ga predstavljajo sami.

NADALJEVANJE POLETA V GRŠKA ARMADA RAZCEPLJE NA NA DVA DELA.

Pariz, Francija, 4. septembra. Tukajšnja misija angorske nacionalistične vlade je objavila oficijelni komunikat, v katerem se glasi, da je bila po bojih, ki so trajali celih pet dni, grška ar mada čisto poražena ter razcepljena v dva dela. Severna skupina grške armade je bila čisto uničena. Le par oddelkov se potika sedaj po gorah. Južna skupina pa se ne prestano umika.

Lenin je bil pozneje operiran ter je operacijo srečno prestal.

NADALJEVANJE POLETA V DUŽNO AMERIKO.

Pensacola, Fla., 3. septembra. Mornariški poročnik Hinton je danes nadaljeval s svojim pole totem proti Rio de Janeiro. To je prvi poskus v zgodovini zrakoplovstva, da se poleti iz Severne v Južno Ameriko.

DRŽAVNI TAJNIK BO DOSPEL
DANES V RIO DE JANEIRO.

Rio de Janeiro, Brazilija, 3. septembra. — Kakor hitro bo dospel semkaj ameriški državni tajnik Hughes, bo otvorjena razstava v proslavo stoletnice brazilske neodvisnosti.

Soglasno s poročilom so zajeli Turki velikanske množine vojnega materiala. Polastali so se najmanj 150 najbolj modernih topov.

Razstava kot tako sicer ne bo še otvorjena, a vladne proslava se bo pricela ta teden. V pristajališču bo trinajst bojni ladij, ki bodo zastopale sedem velikih narodov.

ROJAKI, NAROČAJTE SE
NA "GLAS NARODA" NA
VEČJI SLOVENSKI DNEV
NIK V ZDA, DRŽAVAH.

LENIN JE SKORAJ POPOLNOMA OKREVAL

Predno bo zopet v polni mri prevzel svoje posle v Moskvi, bo odpotoval na jug, da se okreča. Poroča Walter Duranty.

Moskva, Rusija, 4. septembra. Lenin bo najbrž odpotoval proti jugu, da izpremeni zrak, predno se bo zopet lotil svojega dela v Moskvi. Sedaj je skor popolnoma okreval ter se aktivno zanima za vse državne zadeve in sprejema številne posetnike, med njimi tajnika centralnega izvrševalnega komiteja.

To pojasnilo je dobil poročevalec newyorskega "Times" na dan četrte obletnico dneva, ko je skovala neka Fémy Kaplan umoriti Lenina. Komunistični delavec Ivanov, priča cele afere, ki je sledoval v ujet deklico, nam nudil živahn sliko dogodka, ki so se zavrnil onega tragičnega večera, ki je započel zgodovinski rdeči teror.

— Lenin je govoril, — je rekel, — na nekem strankarskem sestanku v Michelson tvornici. Poleg velikega poslopha iz granata se nahaja dvorišče, pred katerim je čakal Leninov avtomobil. Jaz sem stal na dvorišču z več tovariši, ko se je prikazal Lenin pri vrati. Neka ženska je stopila naprej, da ga ogovori. Bila je strežnica iz neke sosednje bolnice, ki je vprašala Lenina, zakaj so vzel dva puda moke iz bolnice ter ga prisilila, naj oblasti vrnejo to moke.

— Naenkrat pa sem videl v medli luči postavo neke deklice, ki je skočila izza neke vogala in v naslednjem trenutku je trikrat počil revolver. Strežnica je ostala nepoškodovana, a Lenin je omahnil nazaj v roke svojih prijateljev. Nastala je zmeda, v kateri so nekateri iskali zavetja, dočim so drugi pridrli iz poslopha.

— Napadalka je vrgla orožje na tla ter se zmužnila skozi neka vrata. Jaz sem ji sledil s tovarišem Uvarovom. Videla sva je hiteti proti postaji pouhčene železnice na vogalu, a še predno je prišla sto čevljev daleč, sva jo dohitela.

— Ljudska množica nama je hotela izigrati iz rok ter jo linčati, a to sva preprečila ter jo izročila policiji.

Neki delavski list je priobčil naslednjega dne poročilo, v katerem se je konštituiralo atentat na Lenina ter javljalo, da je atentat delo socijalnih revolucionarjev. Rdeči teror se je kmalu nato pričel ter zahteval velikansko žrtvo.

Tako ob pričetku sestanka se je sklenilo sklicati to konferenco v sredo in sicer najprej v Wilkesbarre. Predno morejo biti rovi zgodovinsko zrakoplovstvo, ki so bile povzročeno splošni javnosti.

— Dogovor bo pravomočen 1. septembra 1923 ter bo ugasnil pod pogoji, ki bodo skrajno zadovoljivi za antracitne delave.

— Antracitna stavka leta 1922 bo prešla v zgodovino kot najdaljši ter v zgodovini antracitnih polja. Veliki boj pred dvema desetletjem je trajal 154 dni. Sedanja stavka pa je trajala 157 dni. To pomenja značilen dokaz kolektivne sile delavev, uporabljene vspričio skrajno neugodnih pogojev ter proti velikanski sili.

Scranton, Pa., 3. septembra. —

Tukaj so spravili danes z največjim veseljem novico, da je bil sklenjen dogovor in da se bo zopet pričelo z delom v antracitnih premogovnikih. Splošno prevlado prepiranje, da se bliža dobitki.

— Državne oblasti so uvedle preiskavo v zgodovini vlad Združenih držav.

Na konferenci, ki se je vršila pred par meseci v Chicago, je izjavil Gompers povsem javno, da je Foster odposlanec Lenina v tej deželi in da je njegov namen podmiriti organizirano delavsko gibanje.

Obenem pa je strogo ožigalo delavske voditelje, ki zaslужijo po \$25,000 na leto.

Chicago, Ill., 3. septembra. —

W. Z. Foster, radikalni delavski voditelj, je na sestanku čaka delavske federacije izjavil, da bodo uslužbenici v železniških delavnicah zmagali, čeprav so njihovi razdeljeni.

Obenem pa je strogo ožigalo delavske voditelje, ki zaslужijo po \$25,000 na leto radi načina, po katerem vodijo sedanji železniški strijaki.

Na konferenci, ki se je vršila pred par meseci v Chicago, je izjavil Gompers povsem javno, da je Foster odposlanec Lenina v tej deželi in da je njegov namen podmiriti organizirano delavsko gibanje.

To naj bi bil uvodni korak k spremoglavljaju vlad Združenih držav.

Glede vzrokov sedanje železniške stavke je izjavil Foster:

— Nadaljni obstanek organizirane delavskega gibanja je na tehnici, in če bodo ta boj izgubili delave, bo splošno vprizoren na kampanja za takozvani "open shop". To je vzrok sedanega strijaka. Pri vsem tem pa mi je žal, da je ta boj izključno le posledica bedastega vodstva. Začlostno je misliti, da devet organizacij železničarjev dela in da jih pet stavka. Če bi bili vsi železničarji združeni, mesto da so razdeljeni, bi železničarji nikdar ne poskusili izvajevati boja kot ga vovojejo sedaj.

Razdeljena je v razvojena ar mada ne more iti v bitko. Artillerija in zračna služba bi ne mogli stati na strani ter gledati, kako bi se borila infanterija.

Ravno tak pa je položaj v sedanji železničarski stavki.

Železničarji so si izbrali gotove unije in namenu, da jih porazijo in uničijo. Stiri velike bratovščine pa pomagajo železničkim magnatom, da porazijo njih brate v boju za obstanek.

Po Fosterjevem govoru je bila sprejeta resolucija, v kateri so protestirali načinci proti arretaciji takozvanih radikalcev v Michiganu.

AMERIŠKI OSTROSTRELCI NA EVROPSKI TEKMI

Te dni se bo vršila v Italiji med narodna tekma ostrostrelcev. Ker bodo poslate vse države svoje najboljše strele, je umev no, da bo tudi Amerika zastopana. Slika nam kaže ameriško delavce.

UNIJSKI NAČELNIKI ODOBRILO DOGOVOR W. Z. FOSTER NAPADEL DELAVSKE VODITELJE

Mezdni komitej je sklical okrajno konvencijo premogarjev za sredo. — Obratovanje se bo pricelo prihodnjem ponedeljek. — Veselje v antracitnih poljih. — Zmaga United Mine Workers je popolna. — Najdaljši boj v zgodovini antracitnih polj.

Philadelphia, Pa., 3. septembra. — Premogarji v antracitnih poljih bodo pričeli v ponedeljek zopet delati, če ne bo nobenega zavlačenja v programu, katerega je danes zvezčer tuškaj poskusno določil generalni mezdni komitej United Mine Workers, potem ko je oficijelno odobril včeraj sklenjeni dogovor glede konca stavke.

Pet in dvajset članov mezdne komitejev, katere je poklical semkaj predsednik Lewis, se je zbralo v Bellevue-Stratford hotelu. Glavni namen sestanka je bil odobriti dogovor ter določiti, če se bo predložiti kakršno kiprilo konvenciji iz treh okrajev.

Tako ob

Vladimir Levstik:

VISNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

"Listine si vsak lahko omisli," je odvrnil suho, "če ne pravib, pa narejene. Papirje v redu imajo ravno lopovi, kadar grelo po svetu; oni že vedo zakaj. Le pošte-njaku se rado zgodi, da pozabi svoj potni list doma."

"Kakšne možgane imate polici-sti!" je vzduhnil ekselencija že ne-kam negotovo. "Zastavljen fanta-tik ste, doktor Skobyll... Vi sum-ničete moža, ki je, kakor vsi vemo, najblížji sorodnik njegovega veli-čanstva!"

"Trebalo bi vprašati njegovo veličanstvo, ali kaj ve o tem," je bevsnil komisar, ki se ni mogel več premagovati. "Kdo prevzame to nedelikatno dolžnost?"

"In v ozkih stikih z malodane-vsa visoko evropsko aristokra-tijo", se je branil stari gospod. "Z ljudmi, ki stoje brezvomno nad vašo sumnjo, dragi moj."

"To mu je pri nas lahko trditi! Kdo ga je videl ž njimi! Jaz ne vi tudi ne, ekselencia. Pravi aristo-krat se ne baha s svojimi zna-nji."

"Moj Bog! Tako fin človek, ta-ko ljubljivnji družabnik..."

"To je vsak lehko; midva, eks-eleanca, sva tudi ljubljivna dru-žabnika".

"Bilo bi strašno," je zastokal predsednik spustivši se v nasla-nja. "Da bi nas bil premotil tako brezvostno — ne, ne! In čemu po-tem vse tisto govorjenje?" Glas mu je zastal, ko se je spomnil današnjih grofovih naučkov in ob-ljub. "Čemu?"

"Kakšno govorjenje!" je posko-čil komisar. "Ali smem vederi ekselencija?"

"Ne morem vam odkriti vsega. Priporovedoval mi je, da biva tu z važno nalogo, od katere zavisi vsa bodočnost države. Tak človek ne more biti slepar!"

"Še kaj hujšega je lehko, vse njegove pravilice so najbrže pe-hek v oči, da bi vas uspaval. oma-mil, navezal nase in povečal z va-šim... prijateljstvom... svoj kre-dit pri ljudeh."

"Ali kaj namerja, Kreuzdonner-wetter? To mi povejte!"

"Morda jih hoče ociganiti, os-mukati vse zaporedoma. Sodeč po matriki, je to še najbolj verjetno počinjeno zraven se misli ponorčevati iz naše lehkovernosti; strašno zaup-ijivi smo pri nas, ekselencia. O-smešiti hico hvalyvedreda in lojal-na čuvstva tukajšnje dražbe, saj však opaža, da bezlja meščanstvo vseeno predaleč v svojem navdu-šenju zanj, za njegov naslov in... njegovo pokolenje. Smotreno in po načrtu vprizarja pred nosom oblasti nezaslišan skandal; vse kaže na to, vse se vjem v tem zni-ju. Z upenjem dovršuje na-ovo-vredno velikega lumpa!"

"To je fantazija!" je vzlikal predsednik med Skobyllovo raz-lago. "To ni mogoče — ne, ne, kri-minalni romani so vam zmešali um!... Recimo, da bi imeli prav-koj naj potem storimo? Ako ga primemo, je kompromitirana vsa dežela z mano vred; ne preostane mi drugač kakov krogla v glavo... Ali naj ga pustimo v takem slučaju pri miru in nemara še pod-piranju njegovo početje?"

"Ako se hočete zanesti name-gospod predsednik, bo mož še no-co pod kjučem. Rotim vas, recite mi 'da'!"

"Za Boga, le ne prenaglice! Ako je grof nedolzen in mu skrivimo las na glavi, smo vti izgubljeni... Herrgott, so was!"

"Dobro. Kakor vidim, ste eks-eleanca pripravljeni čakati, kaj bo. Don Jose de las Sierras — pardon, grof Kuennigsbruch sme-mirno spati. Vas najpomembnejši sluga sem, ekselencia!", je odrezal komisar neusmiljeno in vstal.

"Tak stojte, ne puščajte me sa-mega ravno zdaj!" je vzliknil stari gospod na vrhuncu obupa. "Saj nam ostaja še srednja pot."

"Poslušaš, gospod pradsme-nik."

"Nadzorujte ga... ostanite mu za petami in... sploh, prepričajte se! Storite vse, da izveste resni-co... Brez trdnih dejstev se ven-dar ne moremo izpostavljati po-sledicam nepopravljivih dejanj."

"In kadar te resnica tako oči-na, da bi jo priznali tudi vi, eks-eleanca! Kadar bodo trdnia dej-stva tu, v mojih rokah! Vaš hip-

mi jih lehko prinese; sami ste re-kli, da smo vti kompromitirani, tbo je grof slepar; prosim vas jas-nega navodila."

"Svetujte mi!" je zastokal predsednik, brišoči si potno čelo.

"Kadar je policija na sledi zločinu, je njena dolžnost, da ga vratake pod ključ; drugačnega sve-ta vam policej ne more dati kvečemu —"

"Kvečemu kaj?" V predsed-nikovih očeh se je zasvetila iskrica.

"Kvečemu vi meni, ekselencija", je reklo Skobyll ter značilno stisnil trepalnice.

"Da bi ga odpravili tako, brez suma in hrupa?" se je razveselil stari gospod. "Kaj menite?"

"Namigniti zločincu, da ga po-znam, ter mu prizanesti, s pogojem, da izgine... S tem tvegam čast in karijero, ekselencija; tega ne storim brez vašega izrečnega povelja."

Zapičila sta oko v oko; bila je ena izmed velikih minut v življenju policijskega komisarja. Predsednik je razumel njegov namen povesil glavo. Zamislil se je;

"Hasar nič batí," se je zarežal črni lakaj. "Policija imeti kratke noge; njegova milost in Jacques in Hasan odkuriti, kadar čas za to." S temi besedami se je ukradel iz hiše.

Drugo jutro je več naših detek-tivov ugibalno, odkod so se vzeli beli križi na hrbitih njihovih su-knjaj; Senegale pa je poskakoval doma, norčeval se iz njih ter ka-zal grofu in Jacoquesu kredo, s katero jih je bil zaznamoval.

Doktor Skobyll ni zvezel ničesar novega; toda ostal je pol u-panja in korajče ter si celo naro-ter povesil glavo. Zamislil se je;

"Namigniti zločincu, da ga po-znam, ter mu prizanesti, s pogojem, da izgine... S tem tvegam čast in karijero, ekselencija; tega ne storim brez vašega izrečnega povelja."

"Razumem, ekselencija..." Glas ni sumila ničesar, ona, njegova doktorja Skobylla je zvezel po-vsem hladonkrivo.

"In vam zadošča?"

"Zadošča mi."

"Potem — čujte in glejte; za-deva je v vaših rokah. Lahko no!

Komisar se je molče naklonil in šel; v njegovih sicer tako mrzlih očeh je goren plamen častihlepe-za zadovoljstva.

Še tisto noč sta Jacques in Ha-san opazila, da se klati po nabrež-

(Dalej nihodnji)

Inž. Ferdo Lupša.

Spomini na Siam.

(Romantika pragozdov.)

Vsakdo, ki se zanima za narav-bine do naselbine. In samo v takih ne krasote in ki proučuje floro, samotnih krajih šele spozna člo-mora priznati, da ni naravnih vek tiste čarobnosti narave, ki scenerij, ki bi se kazale tako raz-vplivajo ugodno na človeško dušo, noliko, kakor tropični pragozd, seveda mora biti vsak le odkrito.

Videl sem pragozde v Indiji na srčen prijatelj narave. Vsa pa, Malajskem polotoku, na Sumatri ki je enkrat spoznal čarobnosti ter drugih azijskih krajih, vendar bivanje v pragozdu, obžaluje, ko največkrat sem bival v pragozdih ga mora zopet zapustiti.

Severnega Sama. Tam sem doži-vel bodisi na lovu, bodisi za čas-

inšpekciji ali drugih priložnosti dogodljaje, ki jih ni mogoče po-zabit.

Že ime "pragozd" ima nekaj magičnega na sebi. Pragozd je na-ravni sovražnik življenga, a ven-dar tudi straten njegov zaščitnik. V pragozdu je boj za obstanek ži-vahnejši, kakor kjerkoli drugje. Vegetacija, ki se ne more prila-goditi temni goščavi, ali ki se iz-

lastne moči ne more dvigniti iz-nad goščave, pogine prej ali slej.

Rastlino, ki se je prilagodilo razmeram, pa prospeva izvrsto-

Prerodovitina hladna in vlažna

zemlja mu daje dovolj snovi za hrano. Pragozd hrani deželi vsa-

ko kapljico vode, ki se sicer za-

radi tropične vročine ozhlapi-ja, tudi pač vedno oseka in plima,

toda nikdar izguba vode.

Spominjam se mnogočtevilih scenerij, kateri sem videl na pri-bližno trimesečnem potovanju 1916

z mest Lampang preko Muang

Ngau. Muang Payao v Chienzrai

in Chiengs. Zadnje mesta, Chi-

engs, leži že ob severni siamski

meji ob reki Mekong. V severu

od tega mesta so Shan dežele. Ime-

novanata mesta so središča izredno

davnih krajev, kjer se razprostira-

ne neizmerni pragozdi. Imel sem

karavano obstoječo iz približno

30 volov in 20 nosačev; šotoriča-

sem izbral, kakor se mi je polju-bilo. Seveda sem za to poiskal le-

take postaje, ki so mi ugajale gle-

de narave. Lov na drugih okoloni-

sti. Mnogočtevili so kraji kjer

vrlada samota, in po več dni mine,

vedeško nepravljivih dejanj."

"In kadar te resnica tako oči-na, da bi jo priznali tudi vi, eks-eleanca! Kadar bodo trdnia dej-stva tu, v mojih rokah! Vaš hip-

KAKŠNA JE BILA PRVA TELEFONISTKA?

Na sliki vidite Mrs. William Joseph Coyle, kakoršna je bila pred petdesetimi leti. Ona je bila prva telefonistka iznajditelja telefona, Aleksandra Bella.

kromi medeno gnezdo velike divje dovi. V tropih vzbuja to popolno buče. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ma druge čute. Pri nas je ta barva ma druge čute. Pri nas je ta barva

ČUDNA ZAPUŠČINA

Roman. — Francoski spisal L. P.

Poslovenil G. P.

46

(Nadaljevanje.)

— Sedel je na tleh ter nisem mogel spoznati velikosti. Ni pa izgledai majhen.

— Zelo nepreviden si bil. Ta človek se lahko pojavi ob vsakem trenutku ter vpraša za račun. Sesti bi moral k njemu ter ga ob pričakovanju ustreliti.

— To sem si pozneje tudi jaz rekел in danes obžalujem, da tega nisem storil, kajti ta človek si je ogledal mojo zunanjost natančnejše kot sem mislil.

— Kako! Ali sta se pozneje srečala?

— Vse kaže. Vržena mi je bila pretinja v lice, ki se more tikati le tega dogodka.

— Kdo pa je bil to?

— Oče Jaguar.

— Valgame Dios! Torej ima ta človek svoje prste tu vmes? Periljo mu je povedal, kako se je sestal z Jaguarjem v Buenos Aires in kako ga je slednji spomnil na Salino del Condor.

Gambusino je vzkliknil:

— On je bil na vsak način, on. Pazi se. Imava nadaljni vzrok, da ga spraviva s poti. Sedaj pa pripoveduj naprej.

— Jahal sem takrat celi dan in celo noč ter si prizadeval prikriti svoje sledove. Seveda sem hotel preiskati prepad, a sem moral preložiti celo zadavo za par tednov. Ta čas sem preživel v Chicane, kjer sem našel nekega kupeca, ki mi je odkupil zlati plen ter tudi prično plačal zanj, ne da bi me vprašal, kje sem dobil te stvari. Denar, katerega sem dobil, me je zapeljal, da sem se napotil v Salto. Tam sem pričel igrati ter izgubil skoraj vse. Rešil sem le toliko, da sem se mogel opremiti za ježo proti prepadu.

— Ta ježa je bila breznečna!

— Da. Ko sem prišel na mesto, kjer sem ustrelil Indijance, ni bilo nobenega sledu več o njem. Kondorji so odnesli celo njegove kosti. Pričel sem iskat, a nisem nicaesar nasel. Šel sem pozneje še pogosto tja, a nisem nicaesar našel, čeprav sem prepričan, da so tam skrite dragocenosti, ki so bile nekoč last Inkov iz Peruja.

— To je mogoče. Da se kaj takega najde, je treba več bistromosti in vaje kot jo imaš ti.

— To sem si tudi že rekel in sedaj domnevam, da sem našel v tebi pravega človeka. Ali bi bil pripravljen iti z menoj?

— Da. Čimprejje to storiva, tem boljše bo. Če bi pohod proti Cambas drugače izpadel kot mišljeno, bova hitro odhajala proti goram ter se polastila zakladov strodavnih Inkov.

— Ali misliš, da jih bova našla?

— Upam. Sedaj pa bi šel rad naokrog, da se prepričam, če sva na varneh. Ne morem se iznenediti misli, da mora biti oče Jaguar kije tu v okolici ter naju zalezju.

Ko je čul poslušalec te besede, se je hitro umaknil ter se vrnil v taborišče.

Štirinajsto poglavje.

BOJ V PRAGOZDU.

Komaj je napočilo naslednje jutro, ko so se pričeli pripravljati na nadaljni pohod. Ker je bilo izmed osemstot vojnikov le petdeset na konjih, je bilo že poldne, ko so prišli do neprodirnega gozdu, ki je stal na obeh straneh doline "izsušenega jezera". Ko je zagledal gambusino ta gozd, je poklical k sebi glavarja ter rekel:

— Ali je to gozd, v katerem leži dolina, skozi katero moramo priti?

— Da, senjor, — je odvrnil glavar.

— Ali se ne moremo izogniti na strani?

— Lahko, če popolnoma obidemo gozd. Zato pa bi trebalo dobiti časa.

— Tega nimamo, kajti se danes moramo priti do vasi Cambas, da jih napademo ponoči. Ali je v dolini voda?

— Tekoča voda, ki se izliva v malo jezero.

— Torej se bomo ustavili tam, da se odpodijemo.

Te besede je tudi čul kapitan Peljež, ki je prišel naprej ter pozorno opazoval gozd. Kot vojak je domneval, da sme pripomniti:

— Senjor, ozemlje pred nami zahteva previdnosti. Ne moremo ne na levo, ne na desno ter moramo skozi dolino, obrobljeno od vrhov. Kaj če bi nas tam notri napadli?

— Zelo bi se veselil tako neprevidnosti, — je odvrnil gambusino zaničljivo. — Lahko prodremo noter ter jih pobijemo.

— To je lažje rečeno kot storjeno in jaz bi svetoval...

— Jaz nisem vprašal nobenega človeka za svet, tudi vas ne... je odvrnil gambusino surov. — Ohranite svoja mnenja zase, dokler vas ne vprašam zanj.

Častnik se je obrnil vstran in jahali so naprej. Peljež je spoznal veliko napako, a nekaj časa molčal. Ko pa so prišli do gozda, se ni mogel več zadrževati ter rekel:

— Jaz bi poslal par ljudi naprej, da vidijo, če je dolina varna za nas.

— Jaz sem vam že rekel, da želim, da bi bila polna Cambas Indijancev, — je odvrnil gambusino. — Če vas je strah, ostanite zadaj.

— Da, kdor se boji, naj se vrne, — je dostavil Periljo. — Mi ne potrebujemo nikakih bojazljivev.

— Mislite si, kar hočete.

— Dobro, potem si misliš le eno, da je namreč strahopetno strelijeti ljudi, k inicesar ne slutijo, da se jim odvzame dragocenosti ter zbežati nato pred prvim človekom, katerega sreča človek v Salino del Condor.

Komaj je izustil te besede, ko se je že kesal. Gambusino in Periljo sta se presenečena ozrla vanj. Gambusino pa se je prvi zavezil ter rekel smejec:

— Vi pač govorite v sanjah? Kaj hočete reči s tem?

— To boste pozneje izvedeli, — je rekel stotnik, ki se je obrnil stran. — Od mene ne boste čuli nobenega nasveta več.

— So jahali naprej, je zašepetal gambusino proti Perilju:

— Ta lopov naju je včeraj zasledoval ter čul najin pogovor. Ni mogoče drugače. Kaj naj storiva?

— Spraviti ga s poti in sicer čimprej mogoče, dokler ne bo imel prilike povedati tega, kar je čul.

— Res. To je zadnji dan njegovega življenja. Sicer ima preeej

(Dalej prikazuje).

Kornel Makusynski:

Slikar in punčka.

Moj prijatelj se je temeljito napil, nato pa je začel od srea iheti.

— "Zakaj pa jočeš?" ga vprašam. "Saj je vendar samo en Bog, in ta nima dosti časa."

— No, ko bo imel enkrat prosti popoldne, se bo gotovo tudi nate spomnil.

— "Saj ni zato," je vdihoval, "saj mi ni zato..."

— "Se vedno Sigmund?"

— "Da, Sigmund..."

— "Da, to je res vrag... Ustrelil se je... in — konec. Potolaži se je vendar enkrat. Tudi jaz sem jokal."

— "Saj ni zato," je jokal na ves glas.

— "Kaj pa t ije potem, zakaj tulij, tepee?"

— "Kaj pa ti je potem, zakaj tulij, tuičat."

Nisem si ga upal vprašati, kaj ima z malo dekliko, ker ga je od časa do časa stresla strahovitija. Obup se mu je vredel med oči in prezal na nove solze. Te po bile hvala bogu sčasom redkejše in končno so čisto izostale. Ko so mu oči posušile, je začel žalostno:

— Ti ne veš vsega... Ko si je prestrelil sreč, so ga prineli k meni. Dva dni je ležal pri meni, brez kaplje krv v obrazu in se boril s smrtno... Pa ni mogel umreti. Na široko je odpiral ostekle oči in plašno streljal v duri... Čakal je, da pride. Saj veš, o kom govorim... Oma pa ni prišla, čeprav je toliko časa čakal. Pisal sem ji... ona pa je odgovorila neizmerno bedasto: da bi prišla, pa da ne more, da se boji...

— Prokleti ssem jo iz dne duše.

On pa — on je čakal. Kakor po žudežu se ga je držalo življene, čakalo je in kljubovalo dalje. Kakor da je čakalo trenutka, ki mu je bil usojen kot zadnji... Obupal sem... Dve oči noči sem videl pred seboj tiste oči kakor dve obledeli zvezdi, ki zamirata pred solnčnim vzhodom. Dve oči noči sem sedel pri njem... Hotel je premikati ustnice, pa ni mogel govoriti. Čui in poslušalje tako napet, kakor da čuje bogevkejde da le meni povsem nasišem šejet. Njegove oči so postale v takih trehnutkih večje in so čakale še intenzivne kakor sicer... Zjutraj sem ušel k tistim stopnjicam... jok me je premagal... kar nič več nisem mogel... nisem vzdržal... z nohtmi sem hotel razpraskati stele...

Tedaj se je, nekdo dotaknil moje roke.

— Kdo je?

— Kaj?

Pred menoj je bilo srčano majmo deklečje. Poznal sem ga, ker sem ga često videl gori na oknu. Čudovita miniaturna... iz tiste hiše. Osem let je bila stara, morda še niti toliko ne. Angeljske, temnomodre oči. Ti moj Bog!

Postavil ase je pred me vprašala:

— Zakaj pa jokate gospod?

In začel sem jokati še bolj. Tedaj je začela božati moje roke s svojimi prstki: — Kaj se vam je zgodilo?

In potem sem jipovedal, kaj se je zgodilo. Dolgo sem ji pripovedoval; njene oči so se potemene, če je dobitilo gubico, potem je vprašala:

— Gospod Sigmund, kaj ni to oni, ki ima črne lase?

— Tisti, da.

— Ki je vedno kričal, kadar je šel gori po stopnjicah k vam

— Ravnost, sem reklo, ravno tisti.

— Slikar?

— Da, slikar.

Misliš je dolgo časa, potem pa je rekla potihoma:

— Tako revež je?

— Strašen revež.

— In pri vas leži.

— Pri meni, dete moje.

— Kaj dela!

— Čaka... kar naprej čaka...

— Ali ne bo nihče prišel k njej...

— Nihče.

— Ubogi gospod Sigmund, pravi dekleč in misli, silovito misli.

Potem me prime za roko, mi skrivnostno zašepeče na rno: — Pojdite k Sigmundu... no. Pojdite takoj!

In stekla je po stopnicah dol. Pomel sem si oči... nič... vse te.

Torej sem se vlekel domov in se vsebel in njemu. Venomer je gledal v vrata. Enkrat je hipomačno zatrepetal. Preplačen sem

SEVEROVA ZDRAVILA VZDRŽUJEJO
ZDRAVJE V DRUŽINAH

Hude Bolesčine

revmatične histro oblašča,

če rabite

SEVERA'S GOTHARDOL

Zanesljivi liniment

Iščakajoči vprašen je za izvajenje,
otekline za olpristnost in ohromelost
bolnih mišic ter udov.

CENA 50 IN 60 CENTOV

Vprašajte v lekarneh.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

ga pogledal... Nekaj je poslušal.

Tihomr sramežljivo so se odprla vratia. Sigmundovo telo je začelo trepeteti kakor list na veji. Bilo je kakor, damu hočejo oči stopiti iz glave. In potem: Kakor da je zagledal odprtlo nebo...

V vrati je stala vsa bleda in prestrašena mala deklečka. Gledala je Sigmunda s tako dobrimi očmi v obrazu, s tako žudivo dobro dobitimi, kakor jih še nikoli noben človek ni videl.

Potem je počasi stopila

Glede izplačil v ameriških dolarjih!

Po novi odrebi, finančnega ministra v Jugoslaviji, je bankam tam sedaj

izplačevanje izplačevali čekov ali drugih nakazil v tuhih valutah. Ako toraz

pojelite denar v ameriških valjavi, bo

denar potem celi, ali nakazil, na

Jugoslaviji ne sme izplačati v dol-

narjih, temveč po dnevnem tečaju

doljih valut.

Vsi se pričeli omenjati, da je

težko se pričeti, da je v kronah oziroma